Men ser jeg paa den foreliggende Sag, tror jeg som sagt, at et udvidet Landbrugsuniversitet her i Hovedstaden ikke er det, som vore Bondersønner særlig trænge til at faa. Det, som vore Bondersønner — og vore Bønderdøtre da med — trænge til, er, at vi tage kraftigt fat paa Højskolernes Udvikling (Caspersen: Og Landbrugsskolernes!) — ja, ogsaa paa Landbrugsskolernes Udvikling, det er ogsaa min Mening at betone det — saaledes, at Teori og Praksis følges ad og praktisk Landbrug forenes med Landbrugsundervisning, det tror jeg, vilde være sundt og godt for vore Bondersønner i det hele taget. — Dernæst vilde jeg ogsaa gerne betone, at der er en væsentlig Forskel paa Tilstanden i 1858 og nu. Da Landbohøjskolen i 1858 begyndte sin Virksomhed derude, laa den paa aaben Mark. Nu er den med sit Areal af 37 Tdr. Land omgiven af Bygninger paa alle Sider, og jeg tror derfor ikke, at Forholdene for Forsøg i det praktiske Landbrug derude kunne være særdeles heldige og gunstige, naar vi tage Hensyn til de klimatiske Forhold ude paa Landet. Jeg tror, at det svenske System vilde være ikke saa lidt heldigere; man har en Veterinærskole i Stockholm og for øvrigt Landbrugsskoler med større Arealer ude omkring i Landet. Jeg skal ikke videre opholde mig ved den Tanke, men kun nævne den, idet jeg formener, at det er en Tanke, der fortjener alvorlig Overvejelse, forinden man giver sig til at opføre nye Bygninger til den bestaaende Anstalt til omtrent en Million. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. Scavenius): Det ærede Medlem, som nu havde Ordet, mente, at den Tanke, som han her fremsatte, vilde kunne fortjene Overvejelse. Jeg maa imidlertid dog gøre opmærksom paa, at han ikke fremsatte een Tanke, men to Tanker, der, saa vidt jeg kan fatte, staa i temmelig bestemt Modstrid med hinanden. — Den ene Tanke, som jeg først skal holde mig til, er den, at den udvidede Landbohøjskole skulde flyttes fra Kjøbenhavn ud paa Landet — det ærede Medlem tænkte sandsynligvis paa Jylland. Hvad dette angaar, skal jeg sige, at da Landbohøjskolen i 1858 blev anlagt, eller i alt Fald kort før det blev besluttet at anlægge den, kunde der formentlig have været Grund til at undersøge, om det var rigtigt at lægge den her ved Byen, eller om det ikke var rigtigere at lægge den paa Landet. Spørgsmaalet maatte efter min Formening den Gang være afgjort derefter: Mener man, at Teorien, Videnskaben skal dyrkes ved Landbohøjskolen saaledes, at den i alt Fald staar paa lige Højde med den praktiske Uddannelse, eller mener man, at den praktiske Uddannelse skal være den væsentligste, den teoretiske mere underordnet. Man har vel, antager jeg, ment det første, og derfor lagt den herved Byen, hvor Midlerne til den teoretiske Undervisning ere ganske anderledes til Stede, end de vilde være, naar man skulde skabe dem fra ny af paa et andet Sted i Landet. Men det være nu, som det være vil: det turde dog være tydeligt og klart, at det vilde være en underlig Besparelse at spare 1 Million for at anvende i det mindste 2, for at faa den hele Anstalt bygget ovre i Jylland, Fyn eller Gud veed hvor. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, som maa betragtes som en Gang for alle afgjort. Ville vi have en Landbrugsskole med virkelig teoretisk Undervisning af videnskabelig Betydning, maa Skolen blive, hvor den en Gang er lagt.

Se, det var det ærede Medlems ene Tanke, men den anden Tanke var denne, at vi slet ikke skulde have nogen saadan Skole (Modsigelse af Madsen-Mygdal). Ja, det var i Virkeligheden hele Slutningen af det ærede Medlems Udvikling. Den gik ud paa: Hvad kan det nytte noget for det praktiske Landbrug, at vi sende vore Sønner her ind, hvor de lære en hel Del Teori og ikke nogen ordentlig Praksis? Var det ikke bedre at udvikle Landbrugsskolerne rundt omkring i Landet og sende Folk derhen? At sende dem hertil, er af tvivlsom Nytte og maaske i nogle Tilfælde til Skade. Jeg kan ikke forstaa rettere, end at det var det ærede Medlems Mening, men heri tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl. Jeg er overbevist om, at Landbrugsskolerne paa Landet aldeles ikke kunne existere, hvis vi ikke havde Landbohøjskolen her. Hvor skulde de dog faa Lærere fra? Dette ene simple Spørgsmaal er efter min Mening nok til at slaa den Tanke ned, at vi kunne undvære en Landbohøjskole.

Madsen-Mygdal: Med Hensyn til det sidste Punkt skal jeg gøre opmærksom paa, at det slet ikke er min Mening, at Landbohøjskolen i det hele taget kan undvares, tværtimod! Jeg ser nok, at en saadan Skole er nødvendig for Uddannelsen baade af Veterinærer, Landinspektører, Havebrugs- og Skovbrugskandidater; men jeg tillader mig at betone, at den efter min Mening er overflødig for Uddannelsen af praktiske Landmænd. At den er nødvendig ogsaa for Uddannelsen af Landbrugskandidater, er en Selvfølge; det har jeg ikke villet modsige. Med Hensyn til Bemærkningen om, at det vilde være